

אחותי וגיסי היקרים,

אני כותב לכם את מכתב הפרדה האחרון לפני מותי. אשאיר את המכתב הזה אצל נוצרי, שישלח אותו אליכם אחרי המלחמה. אני כותב לכם על מותנו הטרגי, מוות שקרה לכל יהודי העיירה – ירו בהם במשך שבועה ימים בחודש אלול. אני עם יודקה ושרקה ואיציק ברחנו. רצנו מבולבלים ואיבדנו זה את זה. ירו בולדה וב- - יחד עם כל היהודים. כל יהודי מְלִיט (Moletai) קבורים בקבר אחד מאחורי החצרות של מְלִיט, ליד לטקה. שכבתי בבור עם יודקה במשך 16 שבועות. סבלנו נורא...

אני כותב את המכתב כאסיר בבית הסוהר. אנחנו סופרים את הדקות עד שיבואו לקחת אותנו ולהוציאנו להורג. בעוד דקות ספורות.

תפסו יהודים בחצר אנמיסל 8. שם היה אבא שניפליסקר עם משפחתו. הם באו לכאן מעולם האמת – זאת אומרת הם סבלו מרעב וקור. יצאנו ערומים, היה עדיין חם לפני ראש השנה, ועכשיו אנחנו עשרה ימים בטבת (1941). קר מאוד. בסוף נאלצנו ללכת להירשם, אבל בדרך תפסו אותנו ומחר עומדים לירות בנו. אינני יודעת האם יהרגו אותנו במְלִיט או באוטֶנָה (Utena). כבר לא מצאנו אותם, כי ירו בהם. 2I. I2.4I [...] אלה גוי' נסעה לשוליי. אין אף יהודי בשום עיירה. רואים היום איך נראה העולם ללא יהודים.

הכנתי מצבה לאבא. אנסה להשתדל במשטרה שירשו לי להעביר את המצבה לבית העלמין, בליווי שוטר. אולי תהיה אפשרות לבקר בקברים של ההורים ושל ההרוגים הקדושים ממְלִיט. לאמא אין מצבה, כי היה מוקדם מדי, עוד לא סיימתי את אמירת הקדיש. היו בריאים. אלה מילותי האחרונות. אחיכם שנספה ובנו יודל נוטלביץ'. היום 2I. I2. I94I וזה יהיה יום האזכרה שלנו.

וזהי כתובתו של הנוצרי שאצלו אנו משאירים את המכתבים, בסוף המלחמה הוא ישלח אותם אליכם. אם ברצונכם לענות לו, כתבו אליו בליטאית: [...]

דודי ודודתי היקרים,

את מכתב הפרדה האחרון אני כותב לכם מבית הסוהר, נידון למוות. יד ברברית רצחנית שפטה אותי, קרבנות חפים מפשע.

נפלו אלפי ואלפי אנשים. דם ההרוגים לא ישתוק. כואב לעזוב את העולם הנפלא. לפני שהתחלנו לחיות נפלנו, אני ואבא יחד עם משפחתנו. לא תדעו היכן יתגלגלו גופותינו. אני מסיים את מכתבי, חיו באושר ותיהנו מהעולם היפה.

אחיינכם המסור, הנספה יודל נוטלביץ'

מְלִיט, 21 בדצמבר 1941 מבית הסוהר – ימים ספורים לפני המוות

ילדים מלבנר [לבנורס, Labanoras] גורו ליד נובה שווינצ'ין ב-22 ביולי 41. כלומר, כל אנשי לבנר, ואת חיימקה בצס היגלו הרוסים ולא ידוע אם הם הרגו אותו או לאו. נכון יותר לומר שהם הרגו אותו.

ליודק'ה היתה תמונה אתו והוא מצרף אותה.

מחר יובילו אותנו להוצאה להורג באוטץן, 27 בדצמבר 41.